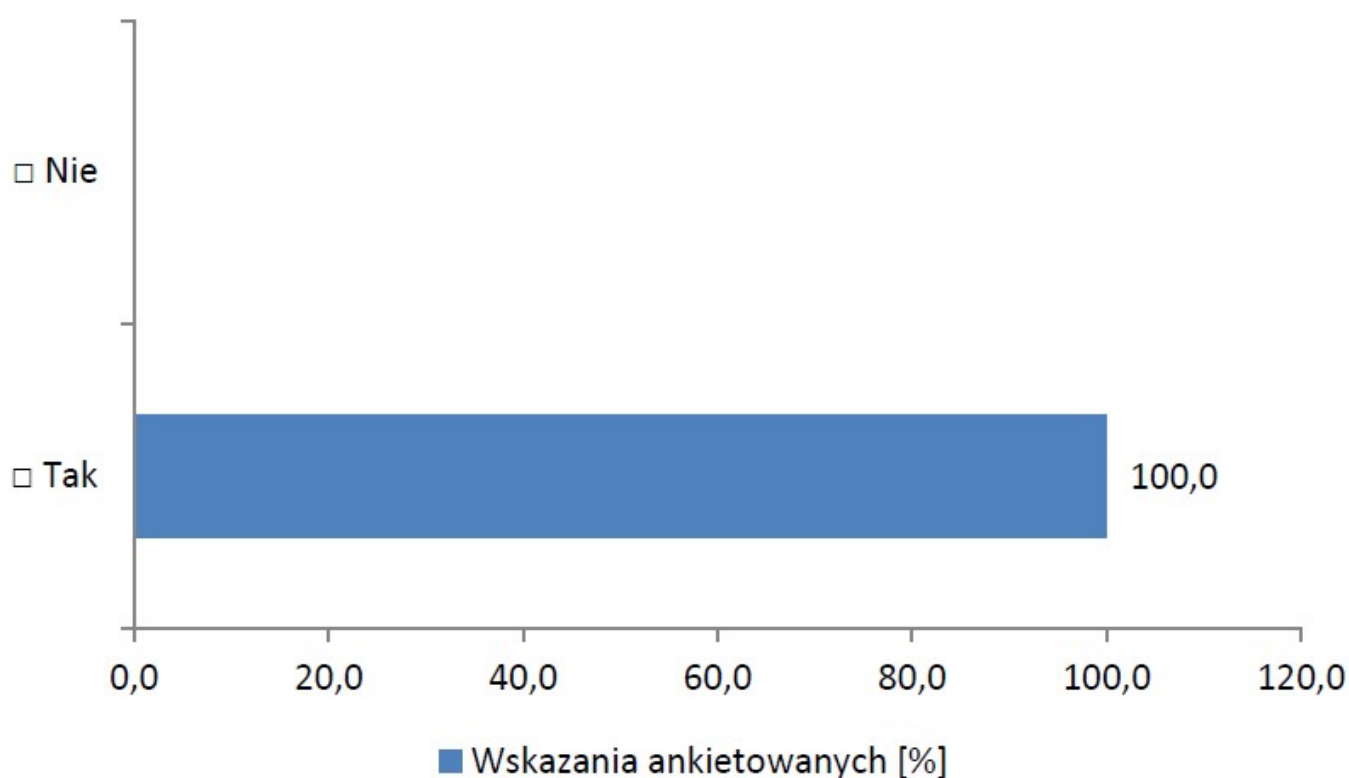

Zagrożenie rozwoju psychofizycznego pod wpływem oglądania scen przemocy zaobserwowanych w telewizji

100% badanych potwierdziła posiadanie w domu telewizora – wykres 14.

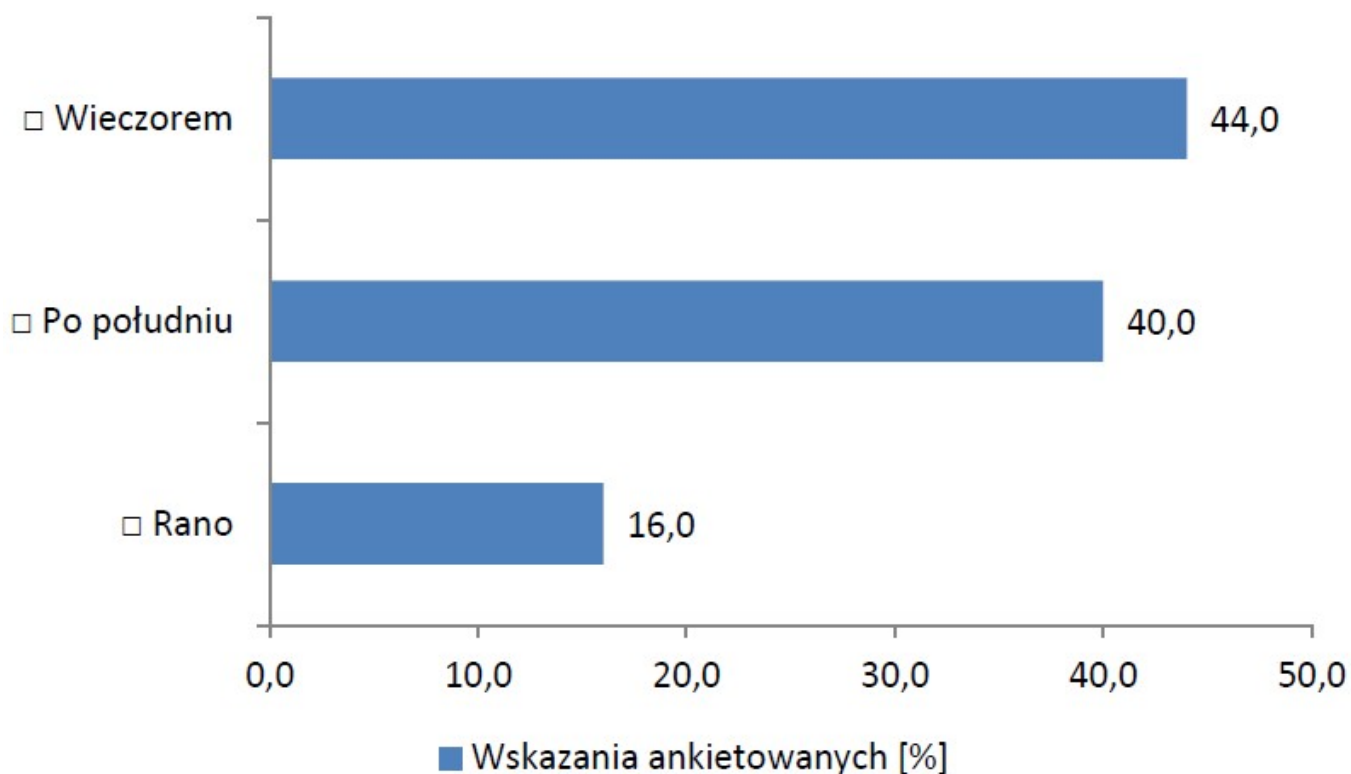
Wykres 14. Posiadanie w domu telewizora

Źródło: opracowanie własne.

Badana młodzież zapytana o porę dnia, w której najczęściej ogląda telewizję, w 44,0% wskazała na wieczór, w 40,0% na porę popołudniową, a w 16,0% na godziny poranne – wykres 15.

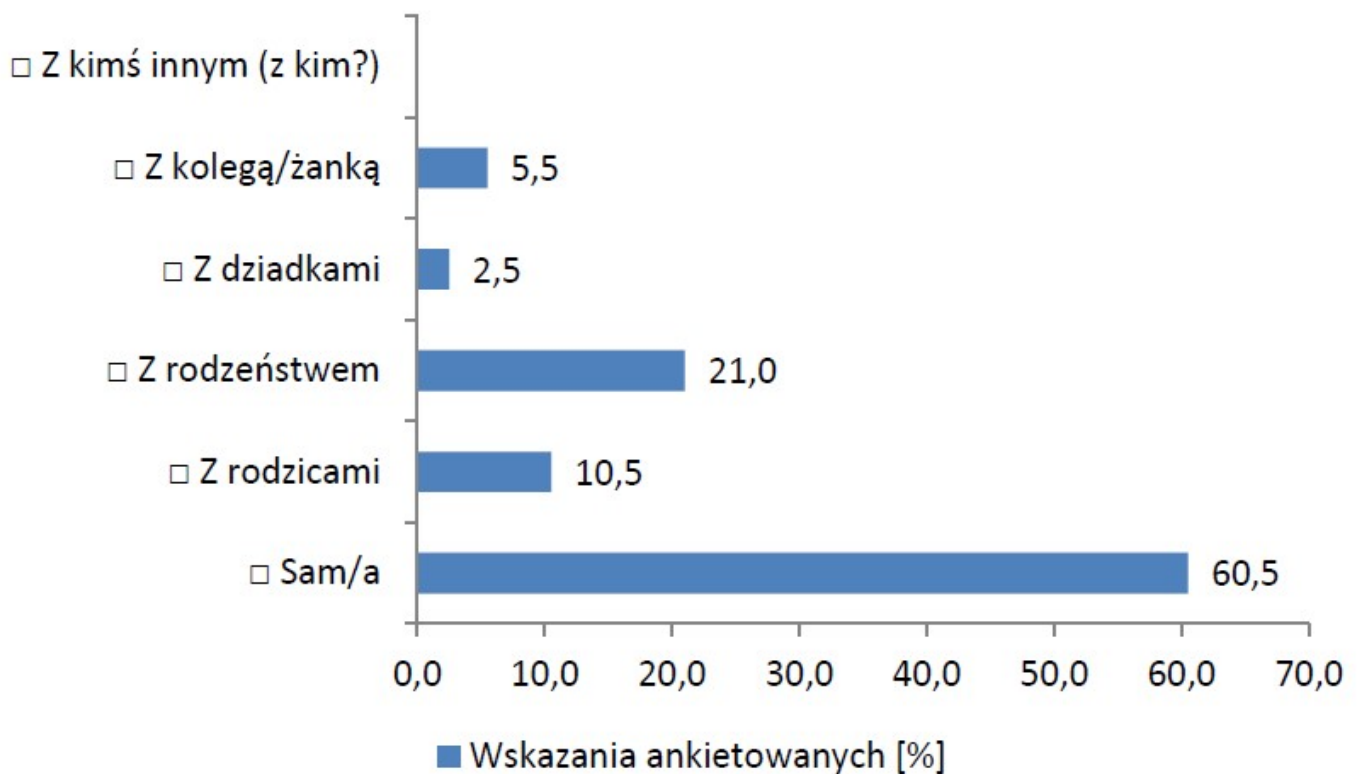
Wykres 15. Najczęstsza pora dnia oglądania telewizji

Źródło: opracowanie własne.

60,5% badanych najczęściej telewizję ogląda samemu. 21,0% z rodzeństwem, 10,5% z rodzicami, 5,5% ze znajomymi, a jedynie 2,5% z dziadkami. W związku z tym, większa część badanych przez nikogo nie jest kontrolowana w trakcie oglądanie telewizji – wykres 16.

Wykres 16. Osoby, z którymi badana młodzież najczęściej ogląda telewizję

Źródło: opracowanie własne.

W kolejnym pytaniu ankietowym, badana młodzież została poproszona o określenia częstości oglądania różnego typu programów telewizyjnych.

Filmy przeznaczone dla dorosłych często ogląda 59,5% ankietowanych; rzadko – 27,5%; nigdy – 13,0% badanych – wykres 17.

Podobnie rozkład odpowiedzi kształtował się w odniesieniu do programów ukierunkowanych docelowo na dorosłych. 69,0% badanych ogląda tego typu programy często; 20,5% – rzadko; a 10,5% – nigdy – wykres 17.

Dużą popularnością wśród badanych cieszą się także programy i filmy o zjawiskach paranormalnych. 41,0% badanych zadeklarowało oglądanie tego typu programów często; 32,0% – rzadko; a 27,0% – nigdy – wykres 17.

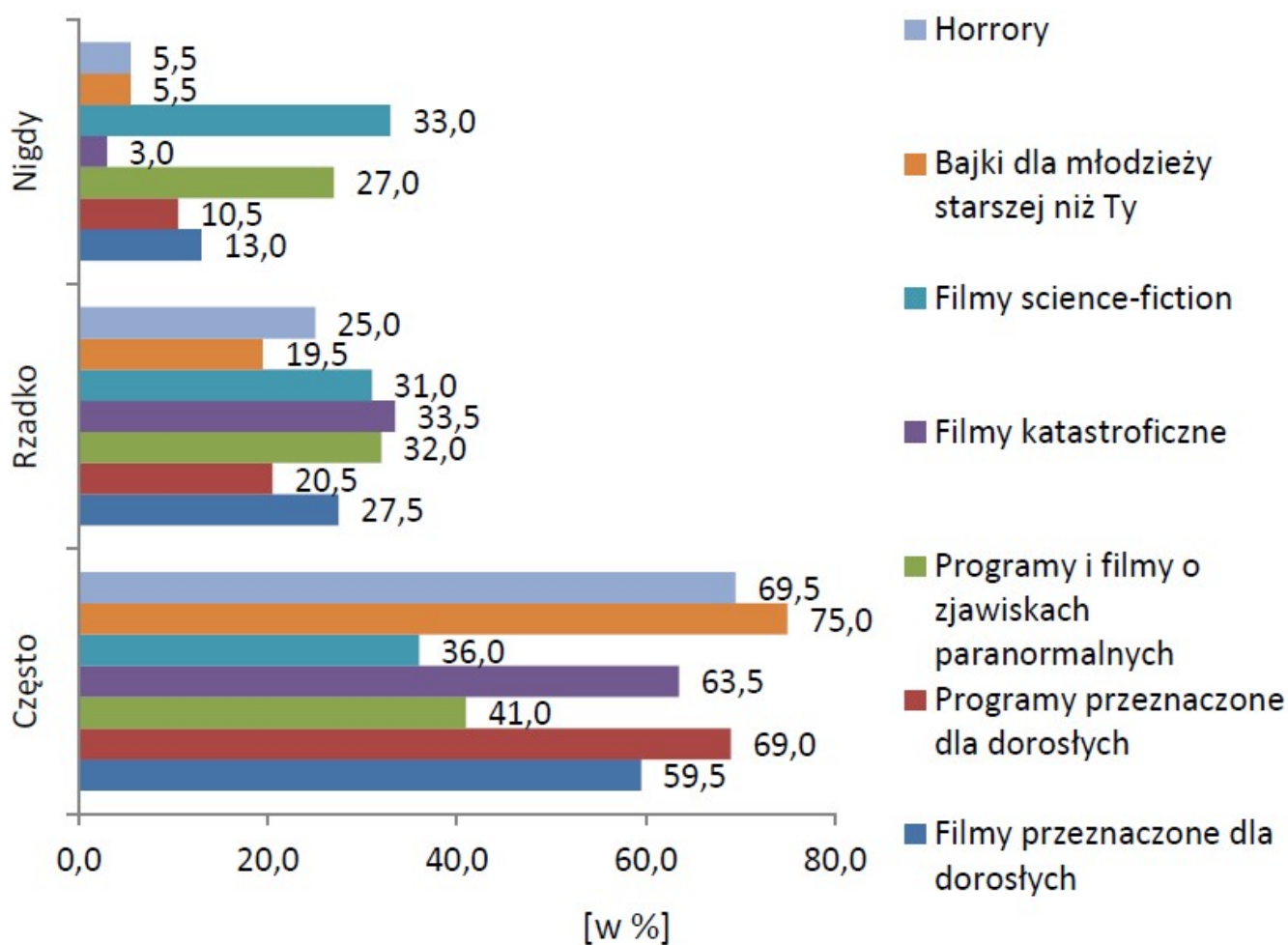
Często filmy katastroficzne ogląda 63,5% ankietowanych; rzadko – 33,5% badanych; nigdy zaledwie – 3% respondentów – wykres 17.

Mniejszym zainteresowaniem cieszą się filmy science-fiction emitowane w telewizji. Często ogląda je jedynie 36,0% badanych; rzadko – 31,0% ankietowanych; nigdy – 33,0% opiniodawców – wykres 17.

Z kolei już większą popularnością cieszą się bajki przeznaczone dla młodzieży starszej niż respondenci. 75,0% badanych stwierdziła, że ogląda tego typu programy często; 19,5%, że rzadko; a jedynie 5,5%, że nigdy – wykres 17.

Powodzeniem wśród badanej młodzieży cieszą się również horrory. 69,5% ankietowanych ogląda je często; 25,0% – rzadko, a 5,5% nigdy – wykres 17.

Wykres 17. Częstość oglądania różnego typu programów telewizyjnych

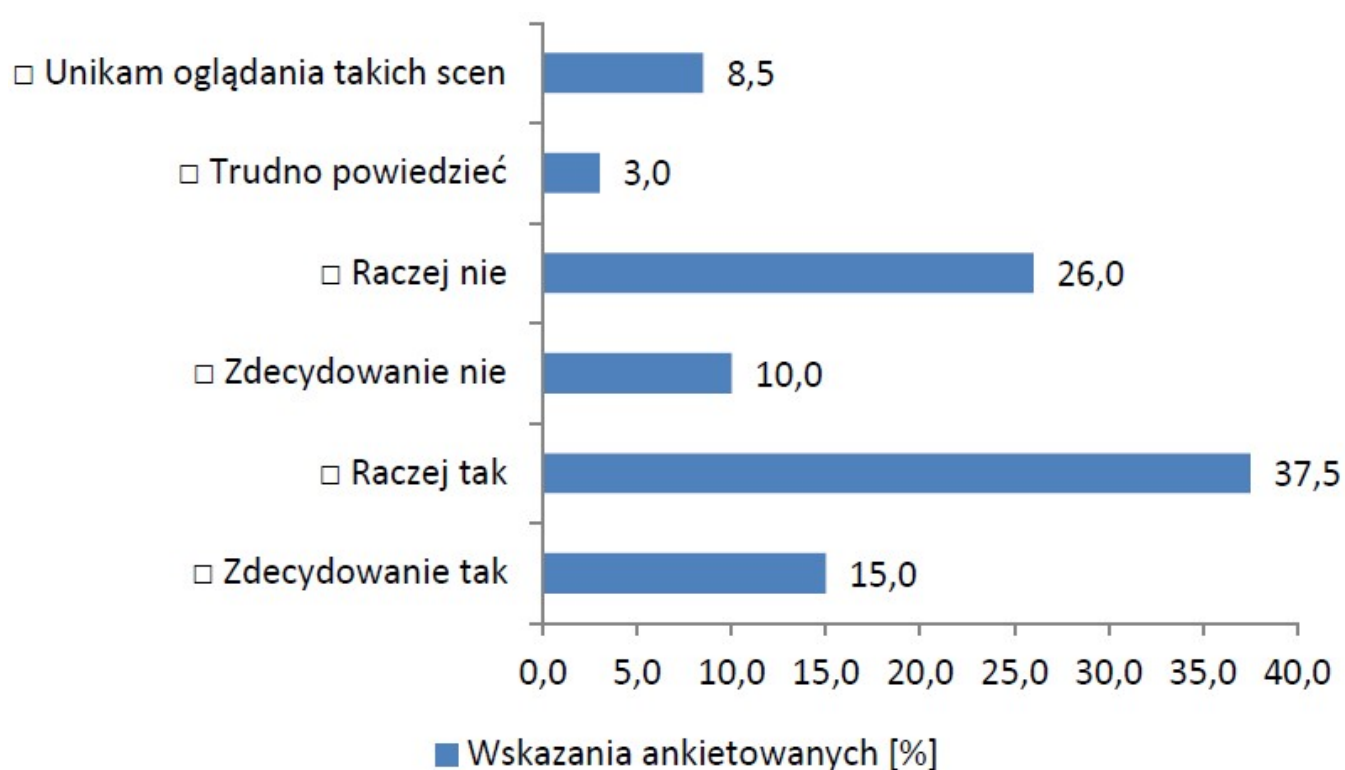

Źródło: opracowanie własne.

Łącznie 52,5% badanych osób drażnią sceny przemocy

zaobserwowane w telewizji (z czego 37,5% badanych stwierdziła, że raczej ich drażnią; a 15,0%, że zdecydowanie ich drażnią). Z kolei 26,0% badanych stwierdziło, że sceny agresji zaobserwowane na ekranie telewizji raczej ich nie denerwują, a 10,0% stwierdziła, że sceny tego typu zdecydowanie ich nie niepokoją. 3,0% badanych nie ma jednoznacznego zdania na ten temat, a 8,5% badanych stwierdziło, że unika oglądania tego typu scen – wykres 18.

Wykres 18. Poczucie rozdrażnienia pod wpływem zaobserwowanych w telewizji brutalnych scen przemocy

Źródło: opracowanie własne.

Sceny przemocy są obrazami, których głównym celem jest wpłynięcie na emocje widza. Pokazują one jakie są konsekwencje ludzkiego postępowania. Każdorazowo u młodego widza powinny wzbudzić opór, gdyż młody człowiek od najmłodszych lat socjalizowany jest do życia w społeczeństwie, w tym unikania używania przemocy jako zjawiska nieakceptowanego społecznie. Większości badanych sceny przemocy są czymś negatywnym, wywołują negatywne emocje, dlatego też ich drażnią. Jest to

naturalna reakcja człowieka, u którego proces socjalizacji przebiega prawidłowo. Z kolei niepokój budzi sposób reagowania na sceny przemocy wśród łącznie 36,0% badanych. Z jednej strony mogą to być młodzi ludzie traktujący przemoc w kategorii środka do realizacji celu (przejawiający zachowania dewiacyjne i aspołeczne); a z drugiej jednostki, które pod wpływem masowości napływających z telewizji różnych obrazów przemocy są na nie odporni i nie reagują emocjonalnie z powodu oswojenia się z nimi. Można powiedzieć, że są oni na tego typu sceny „znieczuleni”, nie robią one na nich większego wrażenia. Niewielki odsetek osób, które zadeklarowały unikania oglądania takich scen, to zapewne ludzie których przemoc odstrasza i nie znajdują żadnej przyjemności w patrzeniu np. na scenę morderstwa, co świadczy o ich wysokich moralach i małej podatności na brutalne sceny.

Ankietowani poproszeni o podanie powodu, dla którego ich rówieśnicy mogą chcieć oglądać brutalne sceny, najczęściej wskazywali na poczucie bycia bardziej dorosłym – 41,0% wskazań i podnoszenie adrenaliny podczas oglądania tego typu scen – 38,5% wskazań. 11,0% respondentów opowiedziało się za realistycznością scen, a 9,5% za ciekawością – wykres 19.

Wykres 19. Powody, dla których młodzież w wieku gimnazjalnym i licealnym może chcieć oglądać brutalne sceny

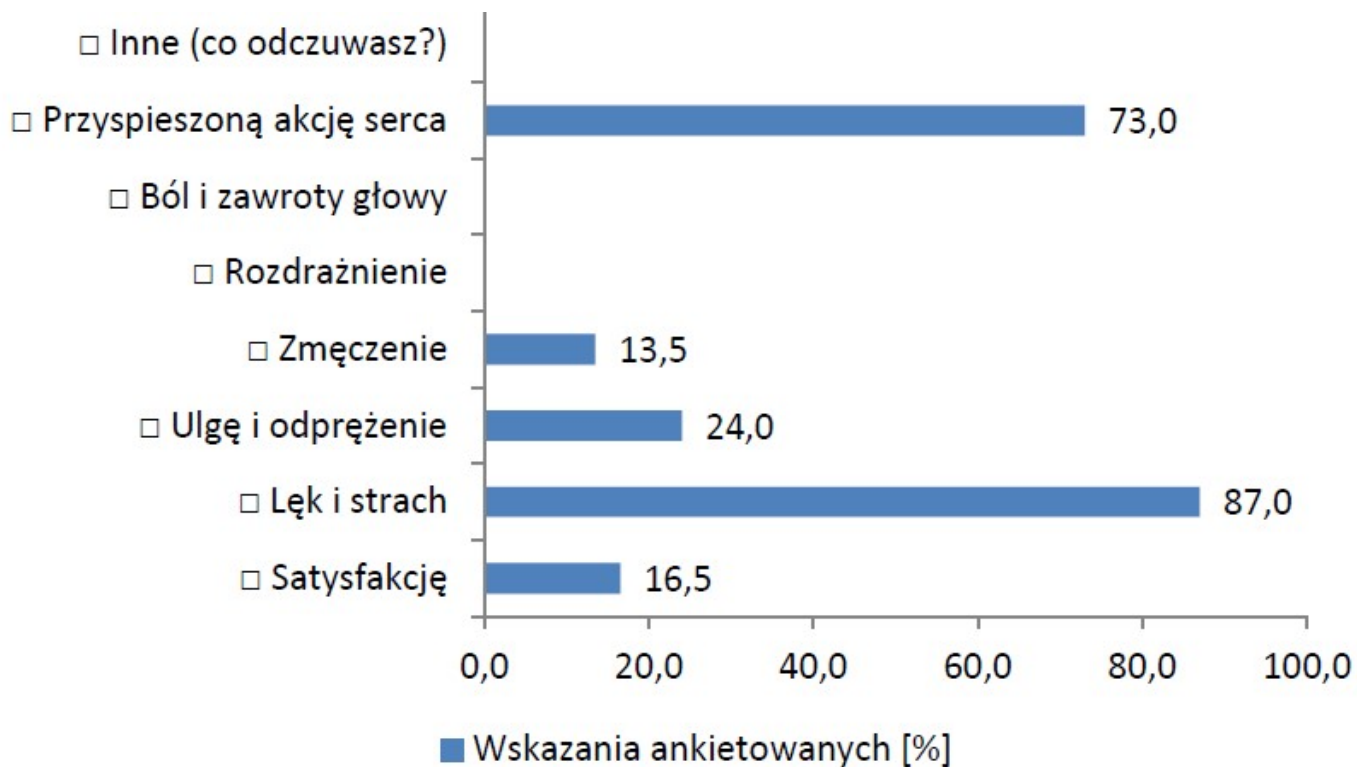

Źródło: opracowanie własne.

Większość badanych po obejrzeniu w telewizji brutalnej sceny odczuwa lęk i strach – 87,0% wskazań i przyspieszoną akcję serca – 73,0% wskazań. Brutalne sceny mają na celu wzbudzenie u widza lęku i trwogi, czego konsekwencją jest przyspieszenie akcji serca. 24,0% badanych stwierdziło, że odczuwa ulgę i odprężenie, a 16,5% badanych wskazało na satysfakcję. Można przyjąć, że dla tej grupy badanych jest to swoisty punkt kulminacyjny, pozwalający im na rozładowanie emocji, co nie jest odruchem prawidłowym i może wskazywać na problemy emocjonalne. Dla 13,5% badanych tego typu sceny są po prostu męczące – wykres 20.

Dane nie sumują się do 100% z uwagi na możliwość wyboru kilku odpowiedzi.

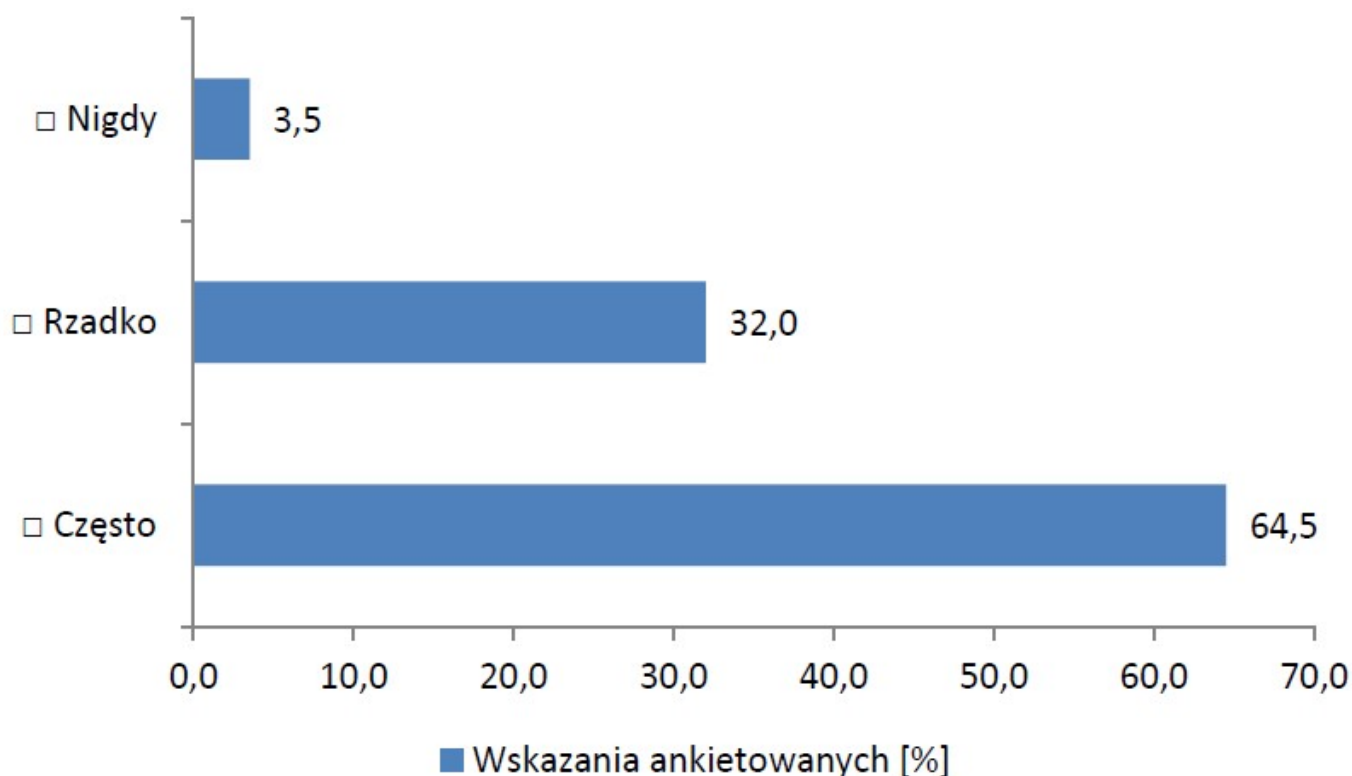
Wykres 20. Stan odczuwany po obejrzeniu w telewizji brutalnej sceny

Źródło: opracowanie własne.

Opiniodawcy zapytani o to, czy często spędzają swój wolny czas na oglądaniu telewizji w 64,5% odpowiedzieli, że często; w 32,0%, że rzadko, a jedynie w 3,5%, że nigdy. Wobec tego, za jedną z głównych form spędzania czasu wolnego badanej młodzieży należy uznać oglądanie telewizji – wykres 21.

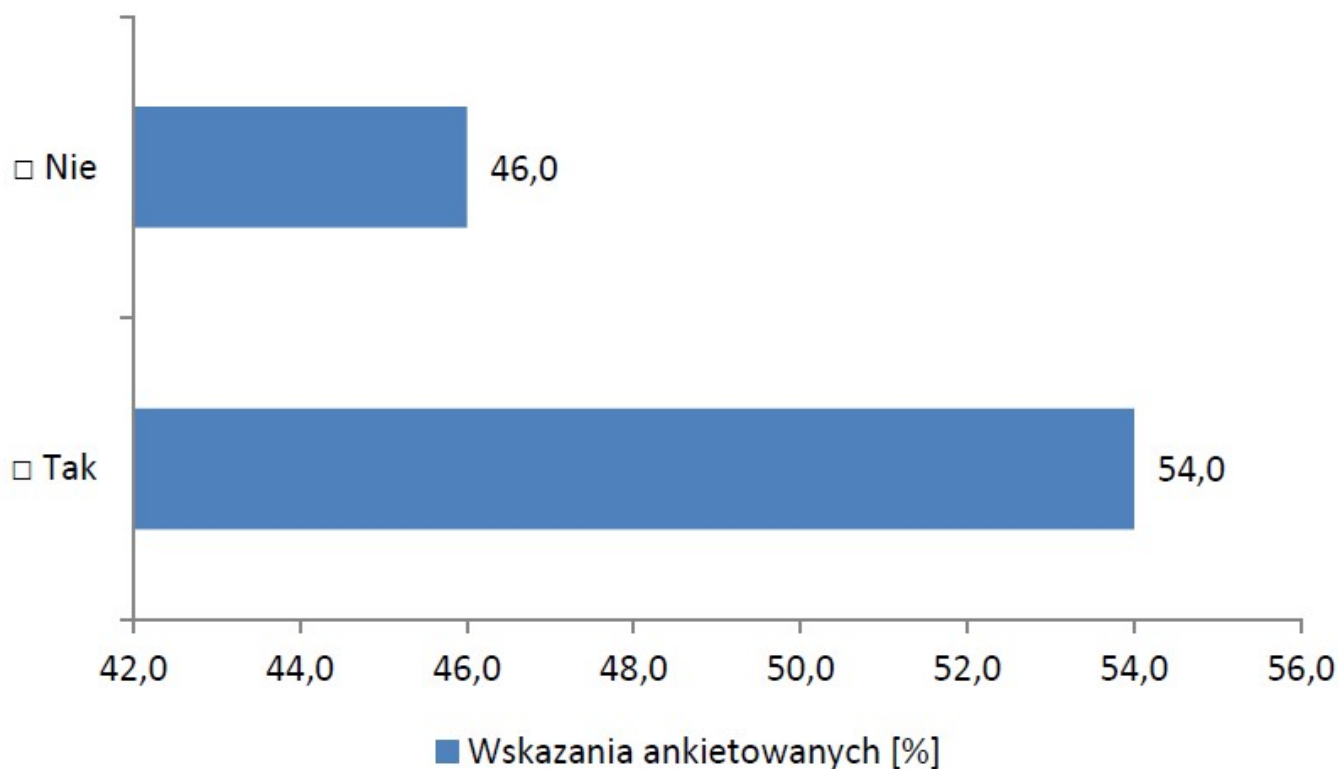
Wykres 21. Częstość spędzania wolnego czasu na oglądania telewizji

Źródło: opracowanie własne.

Badana młodzież zapytana o to, czy zdarzyło się jej powielić brutalne zachowanie zaobserwowane w telewizji w świecie rzeczywistym w 54,0% odpowiedziała, że tak. Mapowanym zachowaniem były przede wszystkim: pobicia i potrącenia (szturchnięcia). 46,0% badanych nigdy nie odwzorowało dostrzeżonego na ekranie telewizora brutalnego zachowania w świecie realnym – wykres 22.

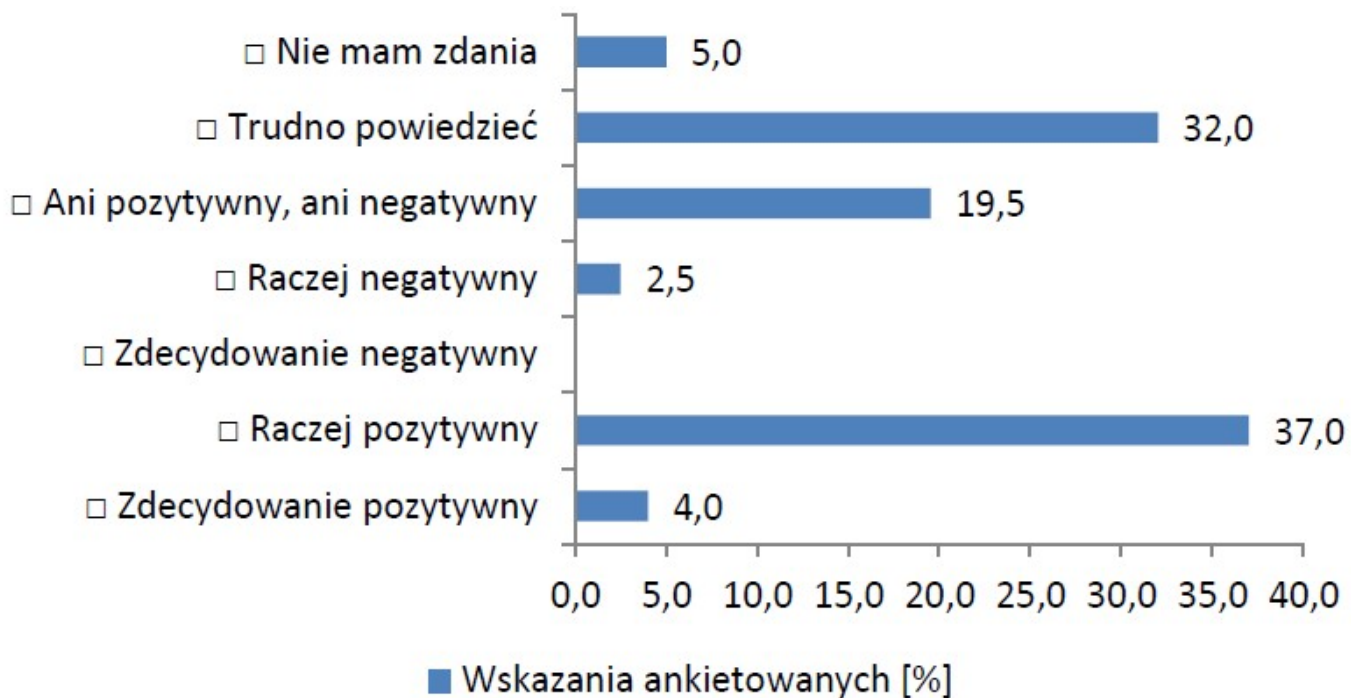
Wykres 22. Powielenie zachowania brutalnego zaobserwowanego w telewizji w rzeczywistości

Źródło: opracowanie własne.

Respondenci uznali w łącznie 41,0%, że telewizja wpływa na nich pozytywnie (w tym: 37,0% wybrało wariant – raczej pozytywnie, a 4,0% – zdecydowanie pozytywnie). Można przyjąć, że pierwsza grupa nie do końca jest pewna o pozytywności oddziaływania jednostki na ich osobę. 32,0% ankietowanych nie potrafi jednoznacznie ocenić tego oddziaływania. 5,0% nie ma zdania na ten temat. Najprawdopodobniej ta grupa nigdy nie zastanawiała się nad tym problemem. Na wpływ raczej negatywny zwróciło uwagę 2,5% badanych, z kolei żadna osoba nie wybrała wariantu zdecydowanie negatywnie – wykres 23.

Wykres 23. Wpływ telewizji na badaną młodzież gimnazjalną i licealną

Źródło: opracowanie własne.

Jeśli szukają Państwo pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebują Państwo fachowych konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - profesjonalna pomoc w pisaniu prac w granicach prawa.